

poeme pentru mine
(variantă versificată)

9.

îmi vorbeau hainele pe trup
imprecații și rugă mi-atârnav de umeri și coate
fulguiau în jurul meu
delirând
umbre sonore
zeități uitate
surâsul cercevelor alegoriza plânsul
mi-i dor îți spuneam
de dumnezeul la care te rogi
de ce-mi era dor tocmai de dânsul?
ningea cu versete pe sinagogi
te disputau degetele înde ele
nările prevesteau o mireasmă nebună
pronumele tu se îneca în surcele
și aveam un ochi de zăble și unul de lună

erotismul conjunctivului
NB

Nicolae Leahu

Bag
9.

să vă am din a fi pe
unde când s-a în ce se
cum prin mă te ne vi și
care că până și ci
sau la n-a ca de na l-a
că-i mai cu dar dintre sa
de la de pe în col de
câtiva câte dacă le
mai că despre către peste
a ai ale celor ceste

să dormim în auz și în văz/ să crape văzduhul în
dreptul pieptului tău și-n fisuri să mustească un
lapte sonor/ incolor // să rostesc numai ceea ce
nu am spus nicicând nimănui// să fie un început
și noi să înlocuim cărămida clădită cu var sub te-
meliile lui// să ne pară somnul acesta un joc an-
tinomic// să reînvățăm împreună mersul pe brânci/
gângurirea/ să ne iubim cu cifre – întrebând/ răs-
punzând înmulțirea și împărțirea// să inventăm o
corolă pentru ochii închiși/ să te ridici în târ-
ziul târziului/ să-mi stropești moartea cu apă
vie/ să mă bucur că sunt că voi fi și că nu
se putea să nu fie// să ne jucăm apoi de-a uita-
rea/ să încălecăm un lup jumătate-blând-jumătate-hâd/
fioros?/ să ne despartă o pădure – tăiată –
de carpen de cedru sau abanos// să pătulim iarba cu
omoplații// verde – sângele nostru să anuleze ideea de
toamnă/ să schiez bănuiră nevăzută printre literele
pronumelui *doamnă*// să frământăm pâinea cu
care în covata sa/ să mâncăm pâinea cu altcineva
la o masă cu vinul sorbit din gropițe sculptate-n
obraji sau bărbie// să scriu poeme de dragoste
pentru o sută alte femei și tu să le dai sens și
poezie

poeme pentru mine
(variantă neversificată)

7.

cea ce nu ai spune despre tine
într-o eventuală autobiografie:

„sunt rodul întâmplării
n-am învățat lucruri utile
am moștenit complexe fatale
altele mi le-am cultivat eu însumi
mă tem de apă și aer de foc și de pământ

m-am îndrăgostit de-o iluzie
am iubit fără trup și rostire mai multe femei
am continuat să boicotez orice eficiență
colecționând angoase senzații
imagini

m-am interogat mereu
dar nu-mi amintesc să-mi fi răspuns vreodată

nu am certitudini

trăiesc într-un timp
bun de uitat zeii”

Bag
(12)

avea
ceva de vanilie și scorțișoară
ceva de cimbru și miez de cocos
ceva străveziu-amărui ca sucul de mesteacăn
ceva dulce dulce-acrișor
cremă de căpșună și zmeură
ceva ce-ți dilata porii sfâșiind clipele
amestecându-se într-un vârtej
de măr verde și prună rascoaptă
răscolind filele
cărții senzațiilor
era miros și gust de pădure
văz și auz subacvatic
atingere și căldură
de umbră

Bag
5.

cum se desprinde iertarea
de trup
deasupra patului levitând
cum trece culpa
cu grație
prin ștreangul flămând
cum năboiește sângele ierbii
din brazdele reci
cum rânjetul nopții pătrunde
în dalele seci
cum glasul tău urcă muntele
cenzurat de speranțe
și îndoieli
cum te pierd zi de zi
regăsindu-te
în mâine în ieri
în zori în apus
în perfectul simplu
în perfectul
compus

Bag
18.

amână
amână acum
amână la nesfârșit
amână îi spun
altă cale
nu există –
orice ai face
e împotriva ta
până și calea aceasta
până și ea

Vasile Coroban, Igor Vieru